

La 50 de ani de teatru

Silvia Ghelan – Vrei să știi ce simt acum, înaintea sărbătorii mele? Mă rog lui Dumnezeu să-mi pot depăși tulburarea și emoția. Mi-ar fi fost mai ușor dacă jucam... E o seară grea pentru mine. E tot ce pot să spun acum...

Doamne, cât aș vrea să-mi pot stăpâni tulburarea și emoția... Dacă eram pe scenă, așteptând să se ridice cortina, mi-ar fi fost mai ușor. Aș fi uitat că au trecut cincizeci de

ani de când am pășit întâia oară pe scena care mi-a fost casă, familie și biserică.

Dumnezeu a fost bun și darnic, m-a învrednicit să am parte de cele mai extraordinare roluri – mi-a dăruit atâtea vieți, câte destine am trăit pe scenă. Cât le-am iubit!... dar drumul cu ele n-a fost ușor; femeii care au iubit, femeii trădate, femeii singure, fără apărare, rătăcind pe un drum greșit, din vina lor sau a altora. Pe acest lung drum, câtă trudă, neodihnă, neliniște, îndoieli și renunțări...

N-am crezut că cineva s-ar apleca cu trudă să scrie o carte despre viața mea trăită pe scenă. O carte scrisă cu respect, sensibilitate și dragoste pentru teatru și actor. Dragă Doru Ceuca, acesta este darul cel mai de preț! E lada mea de zestre, toată averea mea, adunată într-o viață plină cu bucurii, dar și trudă și uneori amar. Pentru mine, teatrul a însemnat CUVÂNT pentru minte și suflet, cu o singură fierbinte dorință: să ajungă la inima publicului. Această carte, scumpă inimii mele, nu putea să apară fără extraordinara dăruire sufletească (și nu numai) a directorului Editurii Sarmis, domnul Dumitru Onaca. Cum să îi mulțu-

mesc? Mărturisindu-i că acest dar n-are egal decât în stima și dragostea publicului pe care l-am simțit aproape și la bine, și la greu.

Avem o nevoie disperată de respect și de dragoste – singurele care ne pot da încredere.

Rep.: – Prietenii dumneavoastră, regizori, actori, critici, au vorbit cu respectul și dragostea de care spuneți că aveți nevoie. Ați fost numită "marea tragediană", "o regină a scenei", "marea doamnă a teatrului românesc"; *Silvia Ghelan* – "o sărbătoare prin ea însăși", "aureola scenei clujene", "iubire fără sfârșit". Aceste cuvinte v-au făcut să lacrimiți...

Silvia Ghelan – Da... n-am crezut vreodată că voi trăi asemenea clipe. Mă simt răsplătită pentru tot ce am putut da, din sufletul meu, în cincizeci de ani de teatru. Căldura, vorbele bune, aplauzele sunt tot ce adunăm într-o viață de actor. Ultima filă a cărții mi-am scris-o eu, în gând: "Cincizeci de ani am trăit viețile altora și mi-e frică de ziua în care va trebui să o trăiesc numai pe a mea".

Închin această carte publicului clujean.

Vă mulțumesc că ați fost cu mine în seara aceasta. De Sfintele Sărbători, vă doresc Pace în suflet!

Foto Reél

Silvia Ghelan și Marilus Bodochi